

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in valja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištru v dijaškem sosenišču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr. dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Telegram iz Ptuja.

Slovenski kandidat gospod Božidar Raič je najsijajnejše zmagal. Od 360 oddanih glasov je dobil g. Božidar Raič 318, Loeschnigg le 42 glasov. Slava volilcem!

Šesti občni zbor Slovenskega društva.

(V Šmariji 27. januarja 1884.)

Ptujske, celjske, šmarijske in slatinske nemčurje moralo je hudo piknoti naznanilo, da zboruje naše, čedalje krepkeje, politično Slovensko društvo v Šmarijah, v tistih Šmarijah, kate- re so lani šulvereinarji s pijančevanjem in razsajanjem v nemškutarsko mrežo vabili. To jim je bilo preveč. Ni čuda, da se je nekaj storilo, kar bi zdrava pamet opustila. Sklene se namreč tudi za po sili liberalno-nemškega kandidata Löschnigga zborovati v gostilnici g. Jagodiča. Iz Celja so na tega moža tako ne- usmiljeno pritiskali, da ni smel svojih prostorij nikomur prepustiti. Po rani in pozni službi božji dajo pri cerkvi in s plakati na stenah naznaniti, da pride ob 1. popoldne kandidat Löschnigg in bržčas tudi njegov ptujski in celjski rep. Toda navzoč je bil samo Miglič iz Slatine in adjunkt Gerčar, ki je baje 2 sodčeka pive dal prirediti. No, in sedaj, čakajo in čakajo, pa ne pričakajo ne volilcev, pa ne kandidata Löschnigga. Vse je izostalo. Da se misliti, kako so sedaj nemčurski glavači, okrajev šmarijskega in rogaškega vsled te očitne sramote poparjeni, potlačeni, pobiti!

Med tem pride 3. ura popoldne. Iz nad g. Anderluhove lepe hiše plapola krasna velika slovenska bandera. Pred hišo in v njej je vse natlačeno ljudi, ki prihajajočega kandidata č. g. Božidara Raiča z živahnim živio-

klicanjem pozdravljajo. Zborovanje odpre društveni podpredsednik č. g. dr. Gregorčec, s 3kratnim živio svitlemu cesarju, predstavi v osebi g. plem. Felicettija c. k. vlade zastopnika in da besedo č. g. Božidaru Raiču.

Govornik burno pozdravljen izpove najprvle, ka se on sam nikomur v poslanca ne sili, ampak da so ga prijatelji nagovorili, naj kandidira. Vendar če narod ubogi slovenski hoče, da on v 57. svojem leti to breme prevzame, pripravljen je vse svoje moči posvetiti, da pomaga tudi v državnem zboru Slovincem pri- boriti narodne pravice, preden se v grob leže. Potem zavrača jedrno napade nasprotnikov, ki pravijo: le mešnika ne. Zakaj, pa ne? Tega ne povedo, ker nimajo vzrokov. Če narodni mešnik slovenskega naroda ne ljubi, potem ga nihče na celem sveti ne ljubi. Mešnik je pastir, a pastir ne more biti volk. Volkovi prihajajo nam od inod. [Burno živio.]

Zatem razklada svoje politične nazore, kakor so jih naši bralci itak uže v pozivu nje- govem čitali. Krasno povedano je bilo to, za- kaj Slovenci od Gradca silimo proč, namreč, ker tje le plačujemo, a celo v deželnem zboru nam pravijo: če bodo slovenske tirjatve pra- vične kolikorkoli, mi jim vendar ne damo ob- veljati. Če pa dva vkup ne gledata, zakaj bi se ne razšla? Ljubeznjivega slavičeka in grdega jastreba vkup v eno kletko zapirati, to ven- dar ne kaže. [Burno živio.]

Po končanem govoru je kmet Štante pri- poročeval jednoglasno voliti Bož. Raiča, kar je bilo z rokoploskanjem in živio-klicanjem spre- jeto. Potem se zglesi J. Pepevnjak od sv. Flo- rijana in želi, naj bi gospodje v kancelijah več storili, da bi kmetje ne bili prisiljeni toliko dohtarjem plačevati, in naj bi se s kaznovanci trdneje postopalo. Na dalje želi kmet Stoklas, naj bi se trganje gruntov ustavilo, eksekuto- rji dačni odpravili. G. Raič je obljubil že- ljam ustrezati ter rekel, naj mu volilci, kmetje, ustno ali pismeno le izpovejo svoje želje, on se

bode za nje potegoval zelo gotovo in po vseh svojih močeh. G. Raič je pa vse to razlagal tako gladko slovenski, tako poljudno in zastopno, tako krepko in rezno, da je bilo za njega vse navdušeno!

Sedaj prebere predsednik pismo iz Zibike, kder 5 volilnih mož se izgovarja, da niso mogli priti, ker je predaleč pa da bodo vsi za Raiča glasovali, in 12 telegramov, kar je nepopisljivo veselje vzbudilo. Potem izreka zahvalo c. k. komisarju, vsem od blizu in daleč došlim, gosp. kandidatu, šmarijskim in slatinskim domoljubom, g. Anderluhu za prostorijske, naznani gotovo zmago narodnega kandidata in sklence sijajno zborovanje s tem, da zagromi več kakor 200 slovenskih mož 3krat živio svitlemu cesarju!

Na volitev Hermanovega naslednika so res oči vseh Slovencev obrnene. To svedoči nam tudi telegrami, ki so v Šmarije došli. Bodi dotičnim pošiljateljem izrečena prisrčna javna zahvala! Naredili so g. Raiču pa vsem zbranim veliko veselje in ob enem za narodno reč najbolje demonstrirali ali javno se potegovali.

Dolžna zahvala bodi izrečena tudi preč. g. dekanu J. Ivancu, ki so po svojih domoljubnih kaplanih č. g. kandidata in predsednika zborovanja, — sami so se bili odpeljali k slovesnej inštalaciji č. g. J. Jurčiča v Dramlje — prijazno dali povabiti na obed, pa g. F. Skazi, ki je isto ljubav nakloniti blagovoli spremljevalcem iz Ptuja in Haloz ter skrbel za voz. Hvala vsem!

Telegrami se glasijo: Žavec: Pozdravljamo srčno slovenskega političnega društva zborovanje; gromovito: živio našemu bodočemu odločno narodnemu poslancu g. Raiču. Živio vsem navzočim. Živio, narodnim Šmarijčanom: Hauzenbiehler, Širca, Janič.

Celje: Zavoljo občnega zbora celjske posojilnice ni mogoče nam vdeležiti se Vašega zborovanja. Živeli zbrani domoljubi in narodni kandidat Božidar Raič. Miha Vošnjak, Dr. Serbec, Kapus, Dr. Filipič, Ivan Krušič, Veršec in Baš.

Konjice: Slavni volilci šmarijskega okraja! Konjiški sosedi v duhu pri Vas, smo prepričani, da odličnega narodnjaka č. g. Raiča izvolite enoglasno za svojega poslanca! On je boritelj za našo stvar, najvrednejši naslednik nepozabljivemu Hermanu. Živio Božidar Raič, živeli njegovi volilci, živio Slovensko društvo! Konjiški rodoljubi.

Slatina: Neprijetna okoliščina me doma zadržuje, moj duh je pri Vas želeč Slovencem vse dobro, velečastnemu Raiču dosego naših zahtev. Slovenci! neustrašljivo naprej za vero, dom, cesarja; kratka vojska, večna krona. Plevčak.

Ptuj: Slava slavnemu kandidatu, slava zavednim volilcem. Ptujski Slovenci.

Ormož: Na boj za narodne pravice idočega slogaša Bož. Raiča, pozdravlja dr. Geršak.

Ormož: Srčno pozdravljajoč našega prihodnjega državnega poslanca slogaša g. Bož. Raiča kliče složno gromoviti živio! ormožka Sloga. Dr. Žižek, predsednik.

Ormož: Častilec in volilec Raičevim slava! V imenu več volilcev Hanzelič iz Hardeka, Ivanuša iz Huma.

Ormož: V Tebi, dika slovenska, da so složni volilci slovenski, Dr. Omulec.

Ormož: Neutrudljivemu in neustrašljivemu boritelju za pravice slovenskega naroda, učenjaku in uzornemu narodnjaku Bož. Raiču in jegovim navzočim častilec in volilec gromoviti: Živio! Jesih, Jezovšek, Kandrič, Kranjc, Pirnat, Potočnik, Vraz, Vratič, Zor.

Ljubljana: Zbranim rodoljubom in najboljšemu kandidatu Bož. Raiču želi najboljši uspeh in zaslužen sijajno zmago. Slovenski Narod.

Dunaj: V imenu slovenskih državnih poslancev kličem: Slava slovenskemu društvu! Slava Raiču, da bode skoraj naš sobojevnik. Bog živi narodne volilce šmarijskega in rogaškega okraja! Dr Vošnjak.

Gospodarske stvari.

Za male potroške porabna ledenica.

Led pri hramu je po letu dostikrat velika potreba in dobrot. Marsikteri ponesrečenec bi še zdaj lahko mater zemljo tlačil, ko bi bilo o pravem času, ko je padel, se udaril, vsekali ali kakor koli poškodoval, nekaj kosov leda pri rokah. Ali ni ga bilo in rana se je pogorčila in revež je moral pred svojim časom pod zemljo. Pa tudi v vsakdanjem gospodarstvu je led imeniten pomočnik v mnogoterih rečeh. Zato hočemo tukaj celo priprosto napravo popisati, po kateri se more led več mesecev ja celo poletje lahko hraniti in držati.

Priskrbita se dva precej velika soda, jeden večji, drugi manjši. Veči sod naj je za kakih 15—18 centimetrov viši in širji od drugega. Dno večjega soda se pokrije s plastijo v prah stolčenega lesnega oglja ali pa z žaganjem. Manjši sod se potem postavi v večjega in se napolni z ledom, ki se mora pa tako trdo, kakor le mogoče v sod stlačiti. Vmesni prostori med obema sodoma se izpolnijo in natlačijo ali z ogljem v prah stolčenim ali pa z žaganjem. Na sode se naredi pokrov, ki je s hodnikom, prav grobim platnom, z žaganjem ali rezanjem ali pa tudi z plevami poblazinčen.

Slednjič se cela ta naprava s volneno odejo ali še bolje s slamnato ali kaj podobnim pokrije in odeje.